

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersdomsparing. (Ophævelse af adgangen til at oprette indekskontrakter).

Valgt blev: *Poul Dalsager, Ove Hansen, Lysholt Hansen, Hans Lund, K. J. Mortensen, Orla Møller, Erling Olsen, Lüttken, Aksel Larsen, Poul Schlüter, Clara Munck, Hans Toft, Henry Christensen, Enggaard, Jens Foged, Bernhard Baumgaard og Dahlgaard.*

Formanden: Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.11.

Mødet genoptaget kl. 13.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministre.

Af *Svend Haugaard* til boligministeren:

„Har ministeren gjort sig overvejelser om, hvad der kan gøres for at sikre landsbysamfundets fortsatte eksistens?“

Skriftlig begrundelse.

Under behandlingen af loven om by- og landzoner blev det fra radikal side understreget, at denne lov bør administreres stramt i byudviklingsområder og i særlig naturskønne egne, men smidigt i de egentlige landzoner, så landsbysamfundet ikke blev truet.

Ud fra erfaringer siden lovens ikrafttræden er det min fornemmelse, at denne rettesnor ikke er blevet tilstrækkelig fulgt, og at der derfor er grund til at tage lovens administration op til nyvurdering.

Jeg vil derfor bede ministeren overveje, hvad der kan gøres for bedre at sikre landsbyens overlevelse.

Svend Haugaard: Det er ikke nogen overdrivelse at sige, at landsbyen er i alvorlige vanskeligheder. Årsagerne hertil er mange,

også mange, som ikke direkte vedrører boligministeren. Der er den store afvandring fra landbruget. Der er det, at man mere og mere overlader til byerne produktion, håndværk, serviceydelser og handel. Der nedlægges skoler, der nedlægges mejerier, der nedlægges landbiblioteker, en række af forsorgsinstitutionerne overgår til byerne, og det betyder, at de herved beskæftigede flytter med ind. Endvidere er der byrdefordelingen. Før var det et skatteskjul at bo i en landsby, men det er det langt fra mere. Der er nægtelse af egnsudviklingslån til virksomheder i landsbyen. Der er skærpede sundhedsvedtægter, undertiden måske på den måde, at en kredsløge er lidt for vaks til at gennemføre bestemmelser, og der er endelig — og det væsentligste her — administrationen af by- og landzonenloven.

Nu er jeg helt enig i, at der skal være en vis orden i byggeriet, også i landsbyen, og der skal også tages hensyn til kommende krav om skolebil og den slags ting. Men på den anden side skulle det også gerne være sådan, at det både fysisk og psykisk sunde miljø i landsbyen kan bevares.

Jeg tror derfor, at det er meget vigtigt, at administrationen i de egentlige landzoner af by- og landzonenloven er tilstrækkeligt smidig. Jeg tror, det er meget væsentligt, at de, der er hjemmehørende i landsbyen, når de forlader deres erhverv og bliver gamle, har en mulighed for at få en aftægtsbolig i den landsby, hvor de har levet. Jeg tror, det er meget vigtigt, at man også åbner for en vis tilflytning til landsbyen af mennesker, der gerne vil leve i et sådant miljø, og jeg tror, det er meget vigtigt, at nedlagte skoler, nedlagte mejerier og lignende bygninger har en chance for at få en fornuftig anvendelse.

Det er derfor, jeg har bedt ministeren se på, om den administration, der foretages af amtsrådene, altid er i overensstemmelse med de betragtninger, der blev fremført her i salen, da loven blev vedtaget.

Boligministeren (Helge Nielsen): Hr. Svend Haugaard har knyttet sit spørgsmål om landsbysamfundets fortsatte eksistens til administrationen af by- og landzonenloven. Zonenlovens regler går ud på, at der i landzone kræves tilladelse fra amtsrådet eller byudviklingsudvalget til udstykning og til bebyggelse, som ikke er erhvervsmæssigt